

mene om dens Virksomhed: hvis vi havde haft den, hvis Konflikter i Aarene, der gik forud, var afgjort en eller flere Gange gennem Voldgift, saa spørger jeg det ærede Medlem, om han, som dog er blevet saa stærkt rystet, som han er, ved den uhyggelige og ulykkebringende Situation, hvori vi i Øjeblikket staar, saa dog ikke, enten nu Forsøget tidligere er faldet ud paa den ene eller den anden Maade, vilde sige: Dette bør forsøges paa ny. Og vilde da ikke den Vanskelighed, der nu er at overvinde ved første Gang at sætte et saadant Foretagende i Start, være ganske afgørende fjernet, hvis man havde en saadan Fortid at henvise til, den være i øvrigt, af hvad Beskaffenhed den være vil?

Derfor føler jeg mig overbevist om, at har vi en Gang afgjort en Interessestrid mellem Arbejdere og Arbejdsgivere ved tvungen Voldgift, saa er Vejen banet for den Fremgangsmaade ogsaa i den kommende Tid, og Parterne vil i langt ringere Grad, end Tilfældet hidtil har været, vise Tilbøjelighed til at enes indbyrdes eller enes om et Mæglingforslag, naar den ene eller den anden af dem kan have Forventning om en eventuel Vinding ved en kommende Voldgiftsdom.

Den ærede Ordfører udtalte, sidst han havde Ordet, at da det syntes klart, at Flertallet vilde sende Forslaget i Udvalg, vilde den ærede Ordfører ikke nærmere gaa ind paa Enkeltheder. Jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, at vi intet kunde indvende imod, at de Muligheder, der kunde være for at bidrage til at bringe den indeværende Konflikt til Afslutning, blev prøvet i et Udvalg. Jeg tænkte mig ikke et eneste Øjeblik, at de ærede Forslagsstillere havde ventet sig, at denne Sag skulde uden videre gaa sin Sejrs gang gennem Rigsdagen; jeg havde rigtignok tænkt mig, at de ærede Forslagsstillere selv ønskede deres Tanke prøvet i et Udvalg, og jeg synes ikke paa nogen Maade, at Forslagsstillerne bør overlade Afgørelsen af dette Spørgsmaal til Partier, som staar udenfor dette Forslags Fremsettelse. Forslagsstillerne, det radikale Venstre, maa selv afgøre, om de ønsker denne Sag behandlet i Udvalg. Vil andre Partier slutte sig dertil eller stille Forslag derom, ja, det maa blive deres Sag, men gennem min Udtalelse er ikke paa nogen Maade tilkendegivet noget Ønske fra vor Side om en nærmere Forhandling om denne Sag.

Jeg ønsker sluttelig at sige, at jeg tror, at som vi i tidligere Interessestridigheder

mellem Arbejdere og Arbejdsgivere har følt os trygge ved den Forligsinstitution, vi har, saaledes vil vi ogsaa kunne gøre det i Fremtiden. Vi bør styrke dens Autoritet det mest mulige, og vi bør endvidere drage Omsorg for, at naar Parterne møder for Forligsinstitutionen og Mæglingforslag er fremsat af denne, staar Forligsinstitutionen overfor en Repræsentation af Parterne, som begge har det fulde Ansvar for og begge har den fulde Myndighed til at træffe Afgørelsen. Jeg tror, at hvis vi paa dette Punkt faar den Ændring, hvortil jeg haaber, at ogsaa Arbejdernes Ledere vil være medvirkende, vil vi ikke behøve til Afgørelse af saadanne Spørgsmaal hverken nu eller i den kommende Tid at tage vor Tilflugt til Bestemmelser som dem, dette Lovforslag indeholder.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Zahle): Den højtærede Indenrigsminister fremhævede saa stærkt, at der ved passiv Modstand kunde bevirkes, at en Voldgiftsdom blev uden Resultat. Jeg maa dertil sige, at den samme passive Modstand kan med den samme Virkning rejses overfor et Resultat, som er tilvejebragt ved Forligsinstitutionens Hjælp. Thi naar Forligsinstitutionen har skaffet en vis Overenskomst til Veje mellem to store Hovedorganisationer, kan der, under disse være mange Organisationer, hvis Medlemmer i Virkeligheden er Modstandere af den tilvejebragte Ordning, eller indenfor Organisationerne være Medlemmer, der er det, og disse kan da vise akkurat den samme passive Modstand overfor Forligsinstitutionens Resultat som overfor Voldgiftsdommens. Den store Koncentration i vore Organisationer og vor Forligsinstitutions Arbejdsmaade her fremfor i Norge gør dog ingen Forskel med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Forligsinstitutionen kan virke sammen med en Voldgiftsret. Det vil den akkurat lige saa godt kunne gøre her som dér. Hvis Forligsinstitutionen havde været udstyret med den Myndighed, at der skulde arbejdes, medens dens Overvejelser foregik, havde vi da i alt Fald sikret det Resultat, at der var Fred og Arbejde saa længe, og det var nok værd at naa.

Hvad Behandlingen af det foreliggende Lovforslag angaar, da tilkommer det Tingets Flertal at træffe Bestemmelse derom og at stille Forslag om, hvordan det skal behandles. Hvis Tingets Flertal ønsker Sagen i et Udvalg, maa Tingets Flertal foreslaa det; hvis Tingets Flertal ikke foreslaar det,